

sa-lu-táre **me** - um. **R̃y.** Non movébor ámpli-us.

Verúmtamen ipse refúgium meum et salutáre **meum**, *
præsídium **meum**. **R̃y.** Non movebor amplius.

In Deo tantum quiésce, anima **mea**, *
quóniam ab ipso patiéntia **mea**. **R̃y.** Non movebor amplius.

Verúmtamen ipse Deus meus et salutáre **meum**, *
præsídium meum. **R̃y.** Non movebor amplius.

In Deo salutáre meum et gloria **mea**; *
Deus fortitúdinis meæ, et refúgium meum in **Deo** est. **R̃y.** Non movebor amplius.

Speráte in eo, omnis congregátio **pópuli**, *
Deus refúgium **nobis**. **R̃y.** Non movebor amplius.

Žalm 62(61), 2-3.6-7.8-9ac

Jen v Bohu odpočívá má duše, *
od něho je má spása. **Ry.** Nic mnou nepohne!

Jen on je má skála a spása, *
má tvrz. **Ry.** Nic mnou nepohne!

Jen v Bohu odpočívej, má duše, *
od něho pochází to, v co doufám. **Ry.** Nic mnou nepohne!

Jen on je má skála a spása, *
má tvrz. **Ry.** Nic mnou nepohne!

U Boha je má spása a sláva, *
má pevná skála: mé útočiště je v Bohu. **Ry.** Nic mnou nepohne!

Lidé, doufejte v něho v každé době, *
Bůh je naše útočiště! **Ry.** Nic mnou nepohne!